

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/208/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223203766
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Srnková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:1223203766.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kristíny Srnkovej a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Ľubomíra Bundzela, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom ako matka, dieťa rodičov - matky: C. D. E., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XXX/XX, D., v konaní zastúpená: Mgr. Renáta Dobrovodská, advokátka so sídlom Rožňavská 22, Bratislava – mestská časť Ružinov, a otca: C. C. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom H. I. XXX/XX, J. – I. C., v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II č. k. 40P/132/2025-101 zo dňa 21.10.2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením zo dňa 21.10.2025 súd prvej inštancie výrokom I. ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec za opatrovníka maloletej, na zastupovanie v konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 40P/132/2025, výrokom II. zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia a výrokom III. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o návrhu, ktorým sa matka domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil maloletej výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu za účelom zabezpečenia odbornej pomoci v Centre prevencie a poradenstva, ul. Dr. Herza 8, Lučenec.

3. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 2 ods. 1, § 117 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), ustanovení § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1, 2, § 327, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 2, § 331 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a ustanovení § 31 ods. 2, § 37 ods. 2 písm. d) zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“).

4. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s návrhom matky, priloženými listinnými dôkazmi, s poukazom rozhodnutia odvolacích súdov (Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoP/52/2021 zo dňa 20.10.2021, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoP/3/2022 zo dňa 11.02.2022, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 12CoPno/7/2025 zo dňa 07.05.2025, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 14CoE/14/2024 zo dňa 18.12.2024) dospel k záveru, že nariadiť neodkladným opatrením výchovné opatrenie podľa návrhu matky nie je možné, a preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Výchovné opatrenie podľa § 37 Zákona o rodine predstavuje samostatný hmotnoprávny inštitút a jeho realizácia si vyžaduje vedenie riadneho súdneho konania vo veci samej. Takéto konanie zahŕňa nariadenie pojednávania, vykonanie dokazovania a následné meritórne rozhodnutie. Neodkladné opatrenie podľa procesnoprávných predpisov slúži na zabezpečenie dočasnej, predbežnej ochrany práv alebo na zabránenie vážnej ujme, pričom nemá charakter definitívneho rozhodnutia o veci samej. Jeho účelom

je zabezpečiť stav veci do času, než bude možné riadne rozhodnúť v meritórnej rovine. V prípade, že by súd nariadil neodkladné opatrenie podľa návrhu matky, nešlo by opatrenie s charakterom dočasnosti a predbežnosti poskytovanej ochrany, ale fakticky by nahradilo rozhodnutie vo veci samej.

5. Uviedol, že Krajský súd v Trnave rozhodnutím č. k. 13CoE/10/2025 - 1802 zo dňa 17.09.2025 potvrdil uznesenie Mestského súdu Bratislava II č. k. 37Em/3/2024-1101 zo dňa 28.04.2025, ktorým bol nariadený výkon rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 39P/176/2021 - 233 zo dňa 29.09.2022 a povinnej/matke bola uložená povinnosť umožniť styk oprávneného/otca s maloletou. Z predmetného rozhodnutia vyplývalo, že úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná. Záujmom dieťaťa je nepochybne, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa. Starostlivosť a výchova o maloleté dieťa predpokladá zabezpečenie nielen materiálnych, ale i nemateriálnych podmienok, ktoré umožňujú rozvíjanie osobnosti maloletého dieťaťa. V procese socializácie maloletého dieťaťa je v zásade nevyhnutná účasť oboch rodičov. Po rozpade rodiny s maloletými deťmi nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje deti k povinnosti svojich rodičov ctíť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu detí) je prikázaná obom rodičom; preto, pokiaľ nie sú zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je dôvod na to, aby rodič, v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, sa s maloletým dieťaťom nestretával. Záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybnosti nezastupiteľné postavenie (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 554/04). Základným právom každého maloletého dieťaťa je právo na pravidelný kontakt s obidvoma rodičmi. Záujem maloletého dieťaťa treba skúmať z objektívneho hľadiska a je nesporné, že v záujme maloletých detí je, aby sa vytváral pozitívny vzťah maloletých detí k obom rodičom, a to nevyhnutne vyžaduje pravidelný styk (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/207/2018 zo dňa 29.10.2019).

6. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. napadla riadnym a včasným odvolaním matka z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP. Uviedla, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia adresovala Krajskému súdu v Trnave do odvolacieho konania vedeného pod sp. zn. 13CoE/10/2025, nakoľko mala za to, že v súlade s § 362 CMP má o ňom rozhodovať Krajský súd v Trnave, pretože na odvolacom súde bolo vedené odvolacie konanie vo vzťahu k výkonu rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III č. k. 39P/176/2021-233 zo dňa 29.09.2022. Svoj návrh smerovala do odvolacieho konania, nakoľko sa opierala o uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 12CoPno/7/2025 zo dňa 07.05.2025. Z pomenovania návrhu vyplývalo, že sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 111 CMP v spojení s § 3 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „Vyhláška č. 207/2016 Z. z.“). Krajský súd v Trnave návrh zaevidoval pod sp. zn. 13CoPon/4/2025 a dňa 17.09.2025 rozhodol v zmysle § 6 ods. 1 CMP o postúpení veci Mestskému súdu Bratislava II, keďže mal za to, že funkčná príslušnosť patrí prvoinštančnému súdu. Postúpenie veci bolo Krajským súdom v Trnave adresované Mestskému súdu Bratislava II k spisu vedenému pod sp. zn. 37Em/3/2024, teda do konania o výkone rozhodnutia. Prvoinštančný súd však uvedený návrh zaevidoval pod inú, novú spisovú značku, a to 40P/132/2025, čím vytvoril nové konanie, čo nebolo tak jej zámerom, ani zámerom Krajského súdu v Trnave. Uviedla, že návrh podala s cieľom zabezpečiť práva maloletej a jej najlepším záujmom, pretože akýkoľvek väčší zásah do psychiky maloletej spôsobuje diskomfort v psychickom prežívaní, čo by si mal hlavne uvedomiť otec a byť súčinný pri riešení nastolených problémov, a nie vytvárať situácie, ktoré majú v súčasnosti za následok prežívanie duševnej nepohody maloletej a eskaláciu vzťahov. Poukázala na správu ÚPSVaR zo dňa 13.05.2025 a na to, že maloletá je na ňu citovo naviazaná a násilne vynútený styk otca s maloletou, či dokonca jej násilné odoberanie, by jej spôsobilo nezvratnú psychickú traumu. Preto považovala za nutné, aby maloletá absolvovala toto výchovné opatrenie, za účelom objektívneho posúdenia jej psychického stavu a nájdenia najpriateľnejšej cesty k obnove vzťahu otec – dieťa. Súd prvej inštancie túto jej snahu ignoruje a vytvára zbytočné konania, o ktoré vo svojich návrhoch nežiada a svoje rozhodnutia opiera o nerelevantné ustanovenia právnych predpisov, ktoré s jej návrhmi nijakým spôsobom nesúvisia. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žiadala, aby súd maloletej nariadil výchovné opatrenie, keďže maloletá (vychádzajúc z priložených dôkazov) trpela úzkostnou symptomatológiou viazanou na situácie jej predávania zo starostlivosti matky do starostlivosti

otca, ktorej pretrvávajúce malo negatívny efekt na zdravý psychický vývin maloletej. Ďalej poukázala na to, že styk maloletej s otcom osamote v minulosti spôsoboval nepriaznivý psychický stav maloletej, čo bolo opakovane dokumentové. Obdobne sa to stalo aj v dňoch 03.05.2025 a 08.05.2025, kedy sa otec dostavil na dohodnutý styk a maloletú chcel vziať do J., pričom privolať aj policajnú hliadku, čím vyeskaloval situáciu, ktorú maloletá vnímala veľmi negatívne. V oboch prípadoch maloletá výslovne prejavila neochotu ísť do J. s otcom, pričom jej reakcie naznačovali, že nechcela byť s otcom osamote. Tvrdila, že otec nezabezpečuje riadny styk s maloletou a neprejavuje žiadnu iniciatívu k zlepšeniu tohto vzťahu. Otec sa doposiaľ nezúčastnil znaleckého dokazovania nariadeného v konaní vedenom pod sp. zn. 40P/76/2024, tomuto sa vyhýba a zároveň jej nedal ani súhlas na psychologické vyšetrenie maloletej. Dodala, že otec neudržiava telefonický, ani iný kontakt s maloletou. Ďalej uviedla, že v minulosti, keď mala maloletá pravidelný kontakt s otcom, sa často prejavovali negatívne reakcie dieťaťa, ktoré sa kontaktu snažilo vyhnúť a vykazovalo známky psychickej nepohody. Uvedomuje si nevyhnutnosť role otca v živote dieťaťa, ale vzhľadom na to, že otec sa s maloletou nestýkal viac ako dva roky, vzťah medzi nimi sa oslabil, preto obnovenie ich kontaktu bude vyžadovať čas, trpezlivosť a odbornú pomoc. Navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alternatívne, aby nariadil neodkladné opatrenie, ktorý uloží výchovné opatrenie nad maloletou, a to povinnosť maloletej podrobiť sa odbornému poradenstvu za účelom zabezpečenia odbornej pomoci v Centre poradenstva a prevencie, ul. Dr. Herza 8, Lučenec v rozsahu 30 hodín.

8. Matka v podaní zo dňa 09.12.2025 uviedla, že chce súd informovať o aktuálnej situácii týkajúcej sa absencie kontaktu otca s maloletou. Nadobudla presvedčenie, že otec má o maloletú záujem len striktno formálny a počas celej dĺžky súdnych konaní nepreukázal, že o maloletú má aj reálny záujem a že k nej prechováva pozitívne citové väzby. Od 20.08.2025 ju nijakým spôsobom nekontaktoval ohľadom maloletej, čím porušuje svoje základné rodičovské povinnosti a narúša stabilitu maloletej. Poukázala na narodeniny maloletej, ktoré sú významným momentom v živote každého dieťaťa, pričom ani v tento deň otec maloletej nezavolať, neposlal narodeninové pranie, ani sa nevyjadril, že by dieťaťu venoval aspoň symbolický darček. Ďalej poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 369/2025-94 zo dňa 03.09.2025, z ktorého vyplýva, že za neobnovenie narušených vzťahov medzi rodičmi je zodpovedný otec, ktorého konanie nemohlo byť charakterizované inak ako laxné a emocionálne nevyzreté. Tvrdila, že nikdy maloletej neodmietla odovzdať darčeky, ktoré jej otec odoslal. Darček bol vždy odfotografovaný a bolo zaslané foto maloletej s darčekom späť s poďakovaním. Uviedla, že zo strany otca dochádza k prezentácii jeho osoby na sociálnych sieťach a pred súdom ako zodpovedného a starostlivého rodiča, ktorému záleží na maloletej, avšak jeho vyjadrenia sú v príkrom rozpore s jeho konaním v realite. Zastávala názor, že keďže otec bojkotuje znalecké dokazovanie, je o to viac potrebné nariadiť výchovné opatrenie pre maloletú. Dodala, že nezáujem otca o maloletú a ignorovanie jeho rodičovských povinností má negatívny dopad na emocionálny a psychický vývoj maloletej. Považovala za nevyhnutné, aby súd v tomto prípade nariadil výchovné opatrenie, ktoré zabezpečí odbornú pomoc pri obnove vzťahov medzi rodičmi a umožní maloletej získať potrebnú podporu v náročnej situácii.

9. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec vo svojom vyjadrení uviedol, že matka je pre maloletú primárnym vzťahovým rodičom, v blízkosti ktorého sa cíti bezpečne a ak má byť kontakt dieťaťa a druhého rodiča úspešný, je potrebné postupné nadviazovanie vzájomného vzťahu za prítomnosti primárneho vzťahového rodiča, aby dieťa opäť nadobudlo dôveru a úprimný záujem druhého rodiča o jeho spoločnosť. Rodičia maloletej naďalej zostávajú v animozite, ich vzájomná komunikácia je ovplyvnená ich subjektívnymi postojmi k výchove a starostlivosti o maloletú, čo negatívne vplyva na psychický vývin maloletej. Vyjadril súhlas s uložením výchovného opatrenia nad maloletou.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP), preskúmal napadnuté uznesenie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

11. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

12. Matka odvoláciu argumentáciu založila predovšetkým na tom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v časti o zamietnutí jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní o výkon rozhodnutia nepreskúmateľné, nakoľko z predmetného rozhodnutia nie je zrejmé, prečo súd prvej inštancie vec neposúdil podľa § 3 ods. 2 Vyhlášky č. 207/2016 Z. z. napriek tomu, že si v konaní jednoznačne uplatnila nárok na nariadenie neodkladného opatrenia súdu v konaní o výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 39P/176/2021 - 233 z 29.09.2022 vedeného súdom prvej inštancie pod sp. zn. 37Em/3/2024, prečo v tejto súvislosti nevykonal dokazovanie dôkazmi ňou predloženými súčasne s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a napokon z akého dôvodu v rozpore s jej návrhom a usmernením Krajského súdu v Trnave vec právne posúdil ako nárok podľa § 37 Zákona o rodine. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj postupu súdu prvej inštancie, ktorý rozhodnutiu predchádzal, dospel k záveru, že odvolacie námietky matky o nesprávnom procesnom postupe znemožňujúcom jej, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces (pre riadne neodôvodnenie odvolaním napadnutého uznesenia v časti zamietnutia jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní o výkon rozhodnutia vo veci starostlivosti o maloletú), ale aj námietky o nesprávnom právnom posúdení veci (a to či už z dôvodu, že súd neposúdil vec podľa právnych predpisov, ktoré sa na ňu vzťahovali, ale aj z dôvodu, že nevykonal pre rozhodnutie vo veci potrebné dokazovanie o možnosti dosiahnuť plnenie rozhodnutia účasťou maloletej na matkou navrhovanou odbornom poradenstve, prípadne, ak ho aj vykonal, tak ho žiadnym spôsobom nevyhodnotil) sú plne dôvodné.

13. Pokiaľ ide o námietku o nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26.02.2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

14. Súd prvej inštancie nárok matky uplatnený v jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súdu v konaní o výkon rozhodnutia súdu o styku otca s maloletou právne posúdil ako oprávnenie/právo súdu v prípade zistenia nevhodného správania sa detí, ako aj porušovania povinností rodičov vyplývajúcich im z ich rodičovských práv a povinností, alebo zneužívania ich práv, rozhodnúť o uložení výchovných opatrení postupom podľa § 37 Zákona o rodine. Odvolací súd sa s takýmto právnym posúdením veci súdom prvej inštancie nestotožňuje, a preto námietku matky o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie považuje za plne dôvodnú.

15. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

17. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

18. Podľa § 3 ods. 1 Vyhlášky č. 207/2016 Z. z., súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu.

19. Podľa § 3 ods. 2 Vyhlášky č. 207/2016 Z. z., ak súd zistí, že plnenie rozhodnutia možno dosiahnuť účasťou na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve, povinnosť podrobiť sa poradenstvu možno nariadiť neodkladným opatrením. Neodkladné

opatrenie nariadiť po predchádzajúcom posúdení vhodnosti a predpokladaného času trvania neodkladného opatrenia osobou, u ktorej sa má poradenstvo vykonať.

20. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že práve citované ustanovenia Vyhlášky č. 207/2016 Z. z. obsahujú osobitné dôvody odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v nariadení sociálneho poradenstva, psychologického alebo iného odborného poradenstva, pričom v tomto prípade sa nejedná o výchovné opatrenie, konanie o uložení ktorého sa vyžaduje riadne vykonanie dokazovania a rozhodnutie vo veci samej rozsudkom. Takýmito dôvodmi sú buď možnosť dosiahnuť plnenie rozhodnutia (§ 3 ods. 2 Vyhlášky č. 207/2016 Z. z.) alebo možnosť dosiahnuť účel odkladu výkonu rozhodnutia nariadením takéhoto poradenstva neodkladným opatrením (§ ods. 4 ods. 1 Vyhlášky č. 207/2016 Z. z.).

21. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

22. Konštatovanie, že vada konania vymedzená v práve odcitovanom ustanovení základného predpisu občianskeho procesného práva Slovenskej republiky je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka konania na spravodlivý súdny proces (inak práva zaručeného okrem zákonov i článkom 46 a nasledujúcimi Ústavy Slovenskej republiky, čiže ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov a tiež článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, tohto inak uverejneného v prílohe oznámenia Federálneho ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.), patrí už k záverom ustálenej rozhodovacej praxe tunajšieho súdu. I podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004 sp. zn. I. ÚS 226/03) a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozsudok z 27. apríla 2006 sp. zn. 4Cdo 171/2005), za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie možno považovať tiež nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

23. Právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia, teda predovšetkým preukázať správnosť rozhodnutia. Odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie teda musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní.

24. Ak povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu (ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami účastníka konania); porušením uvedeného práva účastníka konania je na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, že sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia pre práve zvoleným spôsobom) odníma aj možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky s jeho dôvodmi v rámci využitia prípadných riadnych alebo i mimoriadnych opravných prostriedkov) a výskyt takejto vady zakladá sám osebe dôvod odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

25. Vyššie priblíženou vadou bolo postihnuté aj rozhodnutie pojaté do napádaného uznesenia súdu prvej inštancie. Odvolací súd dospel k záveru, že v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia úplne absentujú dôvody, prečo konkrétne skutkové tvrdenia matky uvádzané v jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neodôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania o výkon rozhodnutia o styku otca s maloletou spôsobom navrhovaným matkou. Okrem toho v rozhodnutí absentujú aj skutkové zistenia súdu o tom, ktoré konkrétne pre vec rozhodujúce skutkové okolnosti mal súd prvej inštancie z matkou predložených dôkazov za osvedčené. Pokiaľ súd prvej inštancie bez ďalšieho návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol z dôvodu, že tento smeroval k rozhodnutiu o uloženie výchovného opatrenia zmysle § 37 Zákona o rodine, pričom sa nevysporiadal s jej jednoznačnou argumentáciou uvedenou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, že jej návrh smeruje k prijatiu opatrenia súdu umožňujúcemu dosiahnuť dobrovoľné/nenútené splnenie vykonávaného rozhodnutia uloženie povinnosti maloletej podrobiť sa navrhovanému poradenstvu, jeho rozhodnutie je pre nedostatok dôvodov nepresvedčivé a jeho závery sú nepreskúmateľné.

26. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie na jednej strane síce vyplýva, že súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi (Správa zo psychologického vyšetrenia PSYCHOVITAL s.r.o., Ambulancia klinickej psychológie, zo dňa 09.06.2023; Správa zo psychologického vyšetrenia PSYCHOVITAL s.r.o., Ambulancia klinickej psychológie, zo dňa 09.08.2023; Konzultačná psychologická správa C. K. I.; audiozáznam zo dňa 03.05.2025; audiozáznam zo dňa 08.05.2025; prepis audiozáznamu zo dňa 03.05.2025; prepis audiozáznamu zo dňa 08.05.2025; správa ÚPSVARu z prešetrenia pomerov; správa ÚPSVARu zo dňa 13.05.2025; oznámenie znalca k znaleckému dokazovaniu; Uznesenie Mestského súdu Bratislava II zo dňa 05.11.2024, sp. zn. 40P/76/2024; Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 12.06.2025, I. ÚS 369/2025- 32; oznámenie o vzniku konfliktu záujmov a žiadosť o zmenu kolízneho opatrovníka zo dňa 30.06.2025; žaloba na ochranu osobnosti zo dňa 24.06.2025; pozvánka na prípadovú konferenciu; emailová komunikácia právnych zástupcov; SMS správy medzi otcom a matkou k otázke styku; Uznesenie Mestského súdu Bratislava III zo dňa 08.08.2024, sp. zn. 37Em/3/2024; Uznesenie Mestského súdu Bratislava II zo dňa 28.04.2025, sp. zn. 37Em/3/2024; zápisnica z pojednávania Mestského súdu Bratislava II zo dňa 04.07.2024, sp. zn. 37Em/3/2024; zápisnica z pojednávania Mestského súdu Bratislava II zo dňa 28.04.2025, sp. zn. 37Em/3/2024; žiadosť o súčinnosť otca - spoločné stretnutie, súhlas na psychologické vyšetrenie maloletej; správa ÚPSVARu Lučenec k odvolaniu matky - odpoveď na výzvu zo dňa 06.06.2025; správa z ÚPSVaRu zo dňa 16.09.2024; návrh na nariadenie neodkladného opatrenia - výchovné opatrenie zo dňa 08.07.2025; Uznesenie Mestského súdu Bratislava II zo dňa 08.08.2025, sp. zn. 40P/101/2025 – 87), avšak na druhej strane zo samotného odôvodnenia rozhodnutia nie je možné dozvedieť sa čokoľvek o tom, ktoré pre vec rozhodujúce skutkové okolnosti mal z taktu vykonaného dokazovania za preukázané/osvedčené a pre ktoré to už neplatilo.

27. Riadiac sa takýmito úvahami potom odvolaciemu súdu nezostalo iné ako len konštatovať, že súd prvej inštancie pochybil, keď odôvodnenie jeho rozhodnutia je výrazne nepresvedčivé a nepreskúmateľné pri zdôvodnení pre rozhodnutie podstatných skutočností, nakoľko z jeho obsahu nemožno zistiť, akými úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadil, z ktorých dôkazov vychádzal, resp. ktoré skutočnosti považoval za osvedčené a podobne. Pokiaľ teda súd prvej inštancie dospel k záveru o neosvedčení potreby bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania spôsobom navrhovaným matkou maloletej bez toho, že by tento svoj záver náležite zdôvodnil, a umožnil tým účastníkom konania sa voči takémuto záveru náležite brániť, porušil tým práva účastníkov konania na spravodlivý proces.

28. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, s prihliadnutím na vytknuté pochybenia odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP mu vec vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie

29. V ďalšom konaní súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP, zopakuje dokazovanie matkou predloženými dôkazmi (aj v rámci odvolacieho konania) podstatnými pre rozhodnutie vo veci, a to za účelom zistenia, či plnenie vykonávaného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III č. k. 39P/176/2021 - 233 z 29.09.2022 v časti úpravy styku otca s maloletou možno dosiahnuť účasťou maloletej na matkou navrhovanom odbornom poradenstve, opätovne posúdi nároky matky uplatnené v tomto konaní podľa § 3 ods. 2 Vyhlášky č. 207/2016 Z. z., v prípade potreby a aj v závislosti na prípadnej ďalšej procesnej aktivite účastníkov konania vyhodnotí osvedčenie aj ich ďalších skutkových tvrdení rozhodných pre rozhodnutie vo veci, náležite zhodnotí výsledky celého konania a až následne opätovne rozhodne o veci s vyhotovením nového rozhodnutia aj odôvodnením obsahujúcim patričné odpovede na všetky významné otázky. V konečnom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania.

30. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).